

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er jo ikke noget nyt, at hr. Villy Søvndal opfatter mine svar som stærk tobak. Jeg vil bare sige, at jeg undrer mig lidt over hr. Villy Søvndals spørgsmål. Jeg ved godt, at det er baseret på en afskrift af rådets rapport, men hvad er hr. Villy Søvndals synspunkt egentlig?

Som jeg sagde, forstår jeg hr. Villy Søvndals synspunkt sådan, at hr. Villy Søvndal mener, at der er nogle personer, som får så lidt i hjælp, at de ikke har råd til at tage på forsorgshjem. Det vil være lidt forbløffende for mig, hvis det er det, hr. Villy Søvndal mener.

Villy Søvndal (SF):

Jeg vil meget gerne redegøre for mit synspunkt. Mit synspunkt er, at det er et lurvet, fattigt samfund, der i de her år bliver rigere, end det nogen sinde har været, og som reagerer på rigdommen ved at skære de mest fattige gruppers levevilkår ned til et niveau, hvor de efter rådets udtalelser hører til en gruppe, der kaldes akut truede mennesker, og hvor de har mindre til rådighed end mennesker, der lever på et forsorgshjem. Det er langt væk fra mine forestillinger om et velfærdssamfund, og jeg er helt sikker på, at de, der hørte valglofterne op til sidste valg og hørte statsministeren tale varmt for, at der nu skulle ske noget for de udsatte grupper, føler sig om nogen svegne af den udvikling, statsministeren har været dirigent for.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Igen lå der ikke noget spørgsmål i det, hr. Villy Søvndal sagde her, men lad mig bare gentage, at vi fuldstændig har levet op til, hvad vi sagde i sidste valgkamp. Vi startede med at nedsætte Rådet for Socialt Udsatte netop for at sætte fokus på det her. Derfor er det jo godt, at de gør det.

Derudover er der bevilget ganske betydelige midler til de mest udsatte grupper. Jeg har allerede flere gange nævnt, at vi med stor glæde har set, at et bredt flertal her i Folketinget har bakket op om bevillinger til nogle af de svageste grupper i vores samfund, og foreløbig er det blevet til 5 mia. kr. i denne regerings tid.

Lad mig så føje til, at det også afspejles i indsatsen i kommuner og amter. I 2001 anvendte kommuner og amter 2,4 mia. kr. til behandling af alkohol- og stofmisbrug, til forsorgshjem og botilbud til sindslidende. I budgetterne for 2004 er der afsat 3,1 mia. kr., så det er altså bredt, at

der er fokuseret stærkere på de svageste grupper i vores samfund i denne regerings tid.

Ole Sohn (SF):

Kan vi ikke være enige om, at de 5 mia. kr., som statsministeren taler i en uendelighed om, er satspuljemidler. Det er en omfordeling af midler fra nogle fattige til andre fattige, sådan har det været igennem årtier, det har der været bred enig om, og der er et bredt forlig.

Det, der kendetegner, og det en regering kan måles på, er jo, hvad den bruger ud over det, der er lovbundet, og hvis man laver det regnestykke, tror jeg sådan set, at statsministeren ikke har, men burde have røde ører.

Derfor vil jeg gerne spørge statsministeren: Hvor dårligt stillet skal man være, før VK-regeringen mener, at der bør gøres en indsats for at undgå, at vi har folk, der bliver så socialt udsatte, som det er beskrevet i rådets rapport? Det er åbenbart ikke tilstrækkeligt, de er ikke dårligt stillede ifølge statsministerens opfattelse, men hvor dårligt stillede skal de så være? Statsministeren må gerne svare personligt, så man lige-som får frem, hvad der er statsministerens personlige opfattelse, hvad der er menneskesynet over for de socialt udsatte?

Kl. 15.45

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Først og fremmest kan man netop ikke gøre det op i penge alene. Det er sådan set det, der er min pointe. Vi skal sørge for, at mennesker, der kommer i en svær situation, har mulighed for en ordentlig levestandard og gode levevilkår, men det handler dybest set om meget andet end penge. Man kan ikke måle det på penge alene, man er nødt til at gå ind og kigge på, hvad den egentlige årsag er til, at mennesker er kommet i vanskeligheder, og så prøve at afhjælpe den situation.

Så ligegyldigt hvor mange gange hr. Ole Sohn prøver på det, hverken kan eller vil jeg sætte et bestemt økonomisk niveau, for det kan være utrolig individuelt. Der kan være mange forskellige grunde til, at man i en periode har en lav indkomst, som så måske på et senere tidspunkt bliver til en højere indkomst. Derfor er man altså nødt til at kigge meget mere nuanceret og individuelt på det her i stedet for bare at stange sådan nogle generelle økonomiske rammer ud, hvilket hr. Ole Sohn tilsyneladende ønsker.